

slaede Beløb rimeligvis vil være tilstrækkeligt til at imødekomme de Ansøgninger, der kan ventes at fremkomme i indeværende Finansaar. Og da Ministeren endvidere erklærede sig villig til, hvis Beløbet ikke skulde strække til, da at fremsætte Forslag om yderligere Bevilling straks i den kommende Samling, og overfor Udvalget udtalte sin Villighed til at imødekomme rimelige Ønsker om at fortolke Loven saa hensynsfuldt som muligt i enhver Henseende, enedes Udvalget om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Erfaringen har jo lært de særlig sagkyndige paa dette Omraade, hvilke Skavanker der kan være ved den Ordning, der nu er. Med de særlig sagkyndige paa dette Omraade mener jeg de Foreninger, der har søgt disse Laan, og navnlig den juridiske Assistance, de har haft. Foreningerne har haft store praktiske Vanskeligheder at overvinde, før de kunde komme i Gang. Haandværkere og Leverandører er ikke altid lige glade ved at have med Byggeforeninger at gøre, fordi Medlemmerne mangler økonomisk Rygrad og det derfor er tvivlsomt, om de ved Laan kan skaffe Byggesummen frem. Der fordres jo mange Oplysninger og Beregninger, der tidt og ofte forhaler Ordningen og paafører Medlemmerne Bekostninger med det Resultat, at de ledende Medlemmer af Byggeselskaberne, der har rejst Sagen, ofte bliver trætte og opgiver hele Tanken. Selvfølgelig skal Finansministeren have den formelle Side af Laanesagerne i Orden, forinden Laanene bevilges; men hvis det var muligt at fremskynde Afgørelsen af Andragenderne noget, vilde det være et stort Gode.

Lovforslaget angaar Laan til Byggeforeninger, men hvor mange Medlemmer der egentlig skal til for at danne en Forening, mener jeg, at Finansministeren selvfølgelig maa afgøre.

Endnu vil jeg gerne rette en Henvendelse til den højtærede Minister om at fortolke Loven saaledes, at Medlemmer af en saadan Forening kan i en Ejendom bygge flere Lejligheder end den, de selv behor. Under normale Forhold burde Idealet være: hver Familie sit Hus, men under de nuværende Forhold maa man se bort herfra. Hovedopgaven maa være at skaffe gode og sunde Boliger til saa mange Familier som muligt af dem, som Loven tilsigter at støtte. — Endvidere mener jeg heller ikke, at Staten bør lægge Hindringer i Vejen for Salg af de her omhandlede Ejendomme. Staten faar jo ved Salget

sine Penge udbetalt, og det eneste Offer, der fra Statens Side er bragt, er et Rentetab, et Offer, der under den nuværende Trang til Boliger maa anses for at være meget lille.

Med disse Ord skal jeg paa hele Udvalgets Vegne og i Henhold til Betænkningen anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Bramsnaes: Som den ærede Ordfører har udtalt, er der i Udvalget opnaaet fuldstændig Enighed om den foreliggende Indstilling, men de yderligere Bemærkninger, som den ærede Ordfører knyttede dertil, maa staa for hans egen Regning. Om dem er der ikke opnaaet Enighed, idet der ikke har været Anledning til at tage Stilling til disse Spørgsmaal, selv om de har været fremførte i Udvalget. Navnlig om det sidste Spørgsmaal, om der til Byggeforeningshuse kan regnes store Huse, hvor der er mange Lejligheder, der skal udlejes, maa jeg sige, at jeg deltager ikke i den Opfordring til Ministeren om at være særlig liberal i saa Henseende. Ellers kommer vi jo ind paa, at enhver, der ønsker at opføre et større Hus til Udlejning, kan faa det ind under Byggeforeningsloven, og det vilde dog vist ikke være heldigt.

Finansministeren (Brandes): Jeg takker Udvalget, fordi det har sluttet sig enstemmig til Lovforslaget. Med Hensyn til selve Betænkningen vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning. Der staar nemlig i den, at „Ministeren erklærede sig endvidere villig til, hvis Beløbet ikke kunde strække til, da at fremsætte Forslag om yderligere Bevilling straks i den kommende ordinære Samling“. Dette maa forstaas saaledes, at jeg har erklæret, at Finansministeriet ganske sikkert vil komme til at stille Forslag om yderligere Beløb til Laan til Byggeforeninger, og at saadanne Laan, hvis Forslaget blev vedtaget i nogenlunde rimelig Tid, vilde kunne komme saadanne Byggeforeninger til gode, som allerede i indeværende Finansaar planlagde Foretagender, medens Beløbet neppe vilde komme til Udbetaling før i næste Finansaar. Men da dette, at have Tilsagn fra Finansministeriet om Laan til saadanne Byggeforetagender, i Virkeligheden er det samme som at have Penge, har Foreninger, der fik et saadant Tilsagn, altid kunnet hjælpe sig og altid kunnet begynde Foretagenderne.

Den ærede Ordfører rettede den Opfordring til Finansministeren, at Ministe-